

neje, so by bes tajkeho Trošhta, kotryž rje-
fa to prawe Bosnacze Bože, so mola
jena Wutroba spokojeć, wošebi dyž te wul-
ke Svytowanja pschindu, so dyrbiš Gzjelo
a Žiwenje woštajicž, so masch s Rječami a
se Sswjedomnjom wojowacž, a teho pschi-
chodneho Ssuda we druhim Sswjeczi cza-
facž.

III. So bychmy da tajki Trošcht prawje
wobkhowali, a šebi do Wutroby sacziščezeli,
wabi won nas hacž najlubosnišcho, a praji:
Pojeće šem kemni schizy, kotsiž sze
wobečezeni, a sprozni, ja zu was wo-
kschewicž. Gzi Mudri a Rosomni šu bes
Starosze žiwi, neboja šo šwojich Rječow
a Božeho Njewa. Pschetož woni šo sa šwja-
tych a fromnych dzerža. Gzerta šo tež ne-
boja, pschetož ton jich, jako šwojich Robo-
czanow a Woddanow, rad na Pokoj woštaji.
Ktemu pschindze, so wedža, so moža s Rje-
szijanami tak šlje sakhadžecž, hacž zedža, do-
felž šu bohaczi a mozni. Maju tehodla
cziche, loschke, šlotke, newobečezene Žiwenje,
dyž šo tu Kwilu Kscheszijenjo Džen jako
Džen, haj kojždu Schtundu se šwojimi Rje-
chami a Sswjedomnjom kušaju, s Gzertom
wojuja a wot Sswjeta schitko šnesz a czerpicž
dyrbja; so jim ton Knes s Prawdu to Meno
da, a praji, so šu sprozni a wobečezeni
Ludžo, kotsiž maju šami se šobu došz czi-
nicž, pschi kotrymž jich tola Gzert a Sswjet
na Pokoj newoštajitaj.

Nu, dže da dyrbja šebi tajzy Wotpoczink,
Wokschewenje a Trošcht pytačž? Pojeće
šem kemni, praji Krysťus, ja zu was wu-
czicž, tajki Trošcht, Wešelje a Krašnosz wy
na Bosy mjecz budžecze sa tu Nusu a sa tu
Žalosz, kotruž wy na Sswjeczi macze. Duž
šo tež nebudža potom wasche Wutroby Gzer-
penja dla wobečezowacž, ale šo tehošameho
wešelicž.

Te Sstowa du tehodla wošebi na to, so

bychmy nawukli, šcho my na Krysťušu ma-
my, dyž widzimy, so šmy sprozni a wol-
czecheni, menuizy tajkeho Knesa, kotryž
nam nochze wjazy Prozy naczinicž, kiž wjazy
necha na nasche Ramenja položicž, aby na-
schich Rječow dla nas šatamacž; ale won ze
nam nošycž pomhacž; won ze nam tu Prozu
a to Brjemjo pomhacž položicž, a se šwojim
Trošhtom a Sswlnošzju psches šwiateho
Ducha tak pschi nas štačž, so pod tajkim
Kschizom nesawutlimy, ale šo posbjenemy,
a to Brjemjo hacž na postajene Mjesto do-
nesz možemy. Dyž hewak možno neby bylo,
dy by tu tajka Pomoz a Wokschewenje ne-
bylo, so by jedyn nedyrbjał na Šubi ležžo
woštacž, we Nesbožu šazwyblowacž a ša-
hinyčž.

So je wele hinajšche Prjedowanje, dyžli
predy we Bamžistwi bylo je, džež jeho sa
šuroweho Ssudnika dzeržachu, pola kotre-
hož žana Nada knamakanju a knadžijeczu
bes druhich dobrego Proščenja. Tehodla
nejšu bes tawšent Ludžimi jeneho namakali,
kotryž by wjazy Dowjerenja do Knežny Ma-
rije nemjet, dyžli do Krysťuša. Kotrež šo
mi runje tak šda byčž, jako by žyl Krysťus,
hacž my runje sprozni a wobečezeni šmy,
wjazy Prozy a wetsche Brjemjo na nas po-
ložicž. Nje. Tajkeje Wuczby šo kojždy paš
a ladaj. Krysťus necha nas bole wobečezo-
wacž, ale trošhtowacž; won ze nam pom-
hacž nesz a nas wokschewicž. A tu schitko na
to pschindze, dyž šo my tak do šyteje Wolje
sprozni a wobečezeni czujemy, so šo knemu
we tajkim Dowjerenju namakamy, a pola
neho, niz pola Sswjeta, aby pola šebe ša-
mych Wokschewenje pytamy.

Ktemu šlusčitaj pak taj dwaj Šumšchtaj,
fajž ton Knes dale praji: Šmicže na šo
moj Spschaw, a wufcže wotemne,
dofelž ja czicheje Myšlje šym a šWu-